

خبر

در خواست غرامت مادی و معنوی ایران از ۶ کشور عربی

نماینده دائم ایران در سازمان ملل متحد، در پاسخ به نامه قطر، بحرین، عربستان، امارات، کویت و اردن به سازمان ملل و شورای امنیت، اعلام کرد که این کشورها در تجاوز به ایران مشارکت داشته‌اند.

به گزارش ایسنا، امیر سعید ایرانی، نماینده دائم ایران در سازمان ملل متحد، در پاسخ به نامه قطر، بحرین، عربستان، امارات، کویت و اردن به سازمان ملل و شورای امنیت، طی نامه‌ای اعلام کرد که این کشورها از طریق پایگاه‌های نظامی مستقر در خاک خود که مبدأ حملات هوایی و موشکی به ایران بوده‌اند، در تجاوز به ایران مشارکت داشته‌اند. ایرانی با تأکید بر اینکه ایران آغازگر درگیری نبوده است، افزود: ایران حق مسلم و مشروع دفاع از خود را که در منشور سازمان ملل به رسمیت شناخته شده است، در واکنش به این تجاوزات اِعمال کرده است. وی همچنین تصریح کرد: کشورهایی که در تجاوز به ایران مشارکت کرده یا اجازه استفاده از پایگاه‌ها، حریم هوایی، آب‌ها و خاک خود را برای این حملات داده‌اند، مسئول هستند و باید پاسخگو باشند.

نماینده ایران با اشاره به اینکه شکست شورای امنیت در محکوم کردن تجاوز و مشخص نکردن متجاوز، در ادامه حملات متجاوزان نقش داشته است، تصریح کرد: ما خواستار آن هستیم که کشورهای قطر، بحرین، عربستان، امارات، کویت و اردن مسئولیت جبران کامل خسارات وارده به ایران را بر عهده گیرند. در این نامه آمده است:

این دولت‌ها (قطر، بحرین، عربستان، امارات، کویت و اردن) عامدانه از علل ریشه‌ای وضعیت موجود در صحنه چشم پوشیده و واقعیت اساسی و تعیین‌کننده‌ای را نادیده گرفته‌اند؛ واقعیت‌هایی مبنی بر اینکه ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل مرتکب اعمال تجاوزکارانه شده و حملاتی تحریک‌کننده و غیرقانونی علیه ایرانانجام داده‌اند.

آنان کوشیده‌اند با انتساب **خلاف واقع مسئولیت** به جمهوری اسلامی ایران، درست همان دولتی که هدف این جنگ تجاوزکارانه و شمشپانه قرار گرفته است، بستر واقعی و حقوقی موضوع را تحریف کنند. توسل غیرقانونی به زور و حملات نظامی ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوریاسلامی ایران، نقض‌های فاحش، نظام‌مند و گسترده هر دو حوزه حقوق ناظر بر توسل به زور و حقوق حاکم بر محاصمات مسلحانه‌ارانشکلیه‌دهد.

بر اساس آخرین امرهای منتشرشده از سوی جمعیت هلال احمر ایران، جنایات جنگی ارتکاب‌یافته توسط متجاوزان به شهادت بیش از ۳۳۷۵ کشته انجامیده است. تا تاریخ ۸ آوریل ۲۰۲۴، بیش از ۱۲۵۶۳۰ سازه غیرنظامی در سراسر ایران آسیب دیده است که از جمله شامل بیش از ۱۰۰۰۰۰ واحد مسکونی می‌شود و برخی از آنها به‌طور کامل تخریب شده‌اند. از میان این موارد، ۳۳۵۰۰ مورد املاک تجاری بوده و ۳۳۹ مرکز درمانی نیز آسیب دیده است. علاوه بر این، ۳۳ دانشگاه، ۸۵۷ مدرسه و ۲۰ مرکز هلال احمر از سوی متجاوزان هدف قرار گرفته‌اند. به این موارد باید خسارات وارد شده به اماکن تاریخی و فرهنگی، محیط زیست و منابع طبیعی، و نیز اقلام متعدد زیرساختی، از جمله راه‌آهن، پل‌ها، کارخانه‌های آلومینیوم و پتروشیمی، فرودگاه‌ها و هواپیمایهای مسافربری را نیز افزود.

ادعاهای مطرح‌شده از سوی قطر، پادشاهی بحرین، پادشاهی عربستان سعودی، امارات متحده عربی و پادشاهی اردن مبنی بر اینکه حملات مسلحانه علیه جمهوری اسلامی ایران از قلمرو آنان آغاز نشده است، حتی اگر صحیح باشد، که چنین نیست، صرفاً مؤید آن است که ایران از سن متجاوزانی هدف قرار گرفته که از پایگاه‌ها و تأسیسات نظامی مستقر در داخل آن دولت‌ها عملیات انجام می‌دهاند.

ردّ مطلق واقعیات ارائه‌شده از سوی جمهوری اسلامی ایران درباره استفاده متجاوزان از قلمرو، حریم هوایی و تأسیسات دولت‌های منطقه، از جمله قطر، پادشاهی بحرین، کویت، پادشاهی عربستان سعودی و امارات متحده عربی، با داده‌های پایشی و ارزیابی‌های انجام شده از سوی نیروهای مسلح ایران، و نیز با اظهارات اخیر فرمانده

فرماندهی مرکزی ایالات متحده آمریکا سازگار نیست.

به گزارش خیرآتلاین، «قطعنامه اختیارات جنگی (۱۹۷۳) جدول زمانی مشخصی را تعیین کرده است که بر اساس آن، قانون‌گذاران باید از وقوع درگیری‌ها مطلع شوند و رئیس‌جمهور موظف است در صورت عدم صدور مجوز از سوی کنگره، نیروهای آمریکایی را از مناقشه خارج کند.

طبق این قانون، رئیس‌جمهور موظف است ظرف ۴۸ ساعت پس از اعزام نیروهای آمریکایی به درگیری‌ها، رسماً به کنگره اطلاع دهد. این اقدام به‌طور رسمی یک «ساعت ۶۰ روزه» را فعال می‌کند که طی آن رئیس‌جمهور باید استفاده از نیرو را متوقف کند، مگر اینکه کنگره اعلام جنگ کرده یا مجوز استفاده از نیروی نظامی را صادر کرده باشد.

بازه زمانی ۶۰ روزه

جنگ ایران در ۲۸ فوریه آغاز شد. آقای ترامپ در نامه‌ای به تاریخ ۲ مارس رسماً رهبران کنگره را از این درگیری‌ها مطلع کرد و بدین ترتیب ساعت ۶۰ روزه‌ای را به راه انداخت که روز جمعه منقضی می‌شود.

به نوشته سی‌بی‌اس‌نیز قانون به رئیس‌جمهور اجازه می‌دهد تا این دوره را برای ۳۰ روز دیگر تمدید کند تا نیروها را با امنیت از درگیری‌ها خارج کند، اما این قانون به او اجازه استمرار کارزار تهاجمی را پس از روز شصتم نمی‌دهد. دیوید جانوفسکی، مدیر «پروژه قانون اساسی» در سازمان «نظارت بر دولت» (POGO)، می‌گوید: «این مهلت تمدید خودکار یک چک سفید امضای ۳۰ روزه برای رئیس‌جمهور نیست تا هر درگیری را که صلاح می‌داند ادامه دهد.»

ضرب‌الاجل روز جمعه می‌تواند منجر به نقاب‌بندی احتمالی با جمهوری‌خواهان در کنگره شود؛ کسانی که عمدتاً از مخالفت با ترامپ در مورد این جنگ خودداری کرده‌اند. این در حالی است که جنگ فراتر از مدت ۴ تا ۵ هفته‌ای که او ابتدا پیش‌بینی کرده بود، بدون رسیدن به نتیجه‌ای قطعی، ادامه یافته است. از زمان توافق آتش‌بس میان آمریکا و ایران در ۸ آوریل (برای انجام مذاکرات در مورد توافقی گسترده‌تر)، درگیری‌ها عمدتاً متوقف شده است.

شکاف در صفوف جمهوری‌خواهان

از آغاز جنگ، جمهوری‌خواهان در مجلس نمایندگان و سنا به چندین قطعنامه اختیارات جنگی دموکرات‌ها را که صراحتاً توانایی ترامپ برای حمله بیشتر به ایران را محدود می‌کرد، این منفی داده‌اند.

با این حال، برخی از اعضای حزب جمهوری‌خواه اشاره کرده‌اند که موضع آن‌ها پس از مهلت قانونی ۶۰ روز ممکن است تغییر کند.

جان کرتیس، سناتور جمهوری‌خواه ایالت میزوری، به گفته او «از ادامه اقدام نظامی فراتر از بازه ۶۰ روزه بدون تأیید کنگره حمایت نخواهد کرد.»

جاش هالی، سناتور جمهوری‌خواه ایالت میزوری، به خبرنگاران گفت: «قانون باید رعایت شود.» وی افزود امیدوار است جنگ تا پایان مهلت ۶۰ روزه تمام شود و بر نیاز به یک «استراتژی خروج» تأکید کرد.

جان تون، رهبر اکثریت سنا، اظهار داشت که دولت به «درحی برای چگونگی پایان دادن به این وضعیت» نیاز دارد.

در همین حال، لیزا مرکافسکی، سناتور جمهوری‌خواه آلاسکا، در حال تدوین پیش‌نویس مجوز رسمی برای استفاده از نیروی نظامی در ایران است، اما هنوز آن را ارائه نکرده است. مشخص نیست که آیا حمایت کافی برای تصویب چنین طرحی وجود دارد یا خیر.

استدلال هگست و جانسون: ساعت متوقف شده است

پیت هگست، وزیر دفاع، روز پنجشنبه در کمیته نیروهای مسلح سنا ابراز تردید کرد که مهلت ۶۰ روزه این هفته به پایان برسد. او گفت: «ما در حال حاضر در آتش‌بس هستیم و برداشت ما این است که ساعت ۶۰ روزه در زمان آتش‌بس متوقف یا مکت می‌شود.»

مایک جانسون، رئیس مجلس نمایندگان نیز به این‌بسی‌نیز گفت که نیازی به اقدام کنگره نیست چون ایالات متحده «در جنگ نیست». او افزود: «فکر نمی‌کنم ما در حال بمباران یا شلیک نظامی فعال باشیم. در حال حاضر ما سعی داریم میانجیگری صلح کنیم.»

رئیس‌جمهور آمریکا قانونا باید جنگ با ایران را پایان دهد

ترامپ در فکر دور زدن قانون؟

روز جمعه، رئیس‌جمهور آمریکا در جنگ با ایران با یک ضرب‌الاجل کلیدی روبرو می‌شود؛ این ضرب‌الاجل بر اساس قانونی با حدود نیم قرن سابقه تعیین شده‌است که استفاده از نیروی نظامی بدون مجوز کنگره را محدود می‌کند.

الده‌های مختلف برای این‌که قانون را دور بزند ارائه کند، از این رو ترامپ خودش را دست بسته مقابل این قانون نمی‌بیند.

به گزارش ایسنا، قانون اختیارات جنگی آمریکا مصوب سال ۱۹۷۳ که بعد از جنگ ویتنام تصویب شد، رئیس‌جمهور آمریکا فقط برای ۶۰ روز اجازه دارد بدون تأیید کنگره جنگی را آغاز کند. پس از آن، یا کنگره باید به طور رسمی اعلام جنگ کند یا به رئیس‌جمهور مجوز دهد و یا رئیس‌جمهور باید به آن جنگ یا عملیات نظامی پایان دهد.

این مهلت ۶۰ روزه امروز ۱۱ دسامبرهشت (اول مه) پایان می‌یابد و اگر مجوز رسمی از سوی نمایندگان کنگره صادر نشود یا وضعیت فوق‌العاده‌ای اعلام نشود، ادامه حضور نیروهای نظامی در منطقه و هرگونه اقدام نظامی از سوی این کشور، ترامپ را در وضعیت «نقض صریح قانون» قرار می‌دهد.

با توجه به مخالفت کنگره آمریکا با محدود کردن اختیارات رئیس‌جمهور آمریکا از ابتدای حملات به ایران و بیانه‌ترتاشی‌های احتمالی ترامپ برای توجیه جنگ علیه ایران و به آتش کشیدن منطقه بعد است

این قانون تأثیر بر تصمیمات دولت و ترامپ داشته باشد به ویژه اینکه اکثریت کنگره را جمهوری خواهان تشکیل داده‌اند.

امیرعلی ابوالفتح کارشناس مسائل آمریکا درباره کیفیت اجرای قانون اختیارات جنگی و واکنش کنگره به آن، گفت: بر اساس قانون اختیارات جنگی، رئیس‌جمهور می‌تواند طی این مدت اقدامات نظامی انجام دهد البته این قانون داری شروطی است، مبنی بر این‌که ظرف ۴۸ ساعت نیز موظف است، اقدامات خود را از اقدام خود در ارتباط با اهداف و چرایی جنگ آغاز شده، مطلع کند، این کار می‌تواند بدون اخذ مجوز کنگره نیز انجام شود. پس از پایان این مهلت رئیس‌جمهور یا باید جنگ را تمام کند یا از کنگره مجوز لازم در دریافت کند. علاوه بر این در بازه زمانی ۳۰ روز نیز فرصت دارد نسبت به خروج نیروهای نظامی از منطقه جنگی بدون انجام عملیات تهاجمی اقدام کند.

وی اظهار کرد: در شرایط کنونی ممکن است دولت دونالد ترامپ بگوید از این ۶۰ روزه که در قانون عنوان شده صرفاً ۴۰ روز در جنگ بوده و ۲۰ روز از آن آتش بس بوده است. اما دموکرات‌ها که جزو مخالفان جنگ ترامپ علیه ایران به شمار می‌روند، احتمالاً مدت ۶۰ روزه را تمام شده بدانند.

این کارشناس مسائل آمریکا گفت: بعید می‌دانم ترامپ بخواهد با توجه به شرایط فعلی درخواست خود را تعدیل کند، ممکن است جنگ تکرار شود.

حمایت از نخست‌وزیر نتانیا هو کاهش یافت

طبق نظر سنجی معاریو:

نتایج یک نظرسنجی نشان می‌دهد که «فتالی بنت» و «گادی آیزنکوت» گزینه‌های مناسب‌تری نسبت به «بنیامین نتانیا هو» برای نخست‌وزیری رژیم صهیونیستی هستند.
به گزارش ایسنا، «فتالی بنت» نخست‌وزیر پیشین رژیم صهیونیستی که ۴۶ درصد از پاسخ دهندگان او را مناسب این پست دانسته‌اند، از «بنیامین نتانیا هو» نخست وزیر رژیم صهیونیستی که ۴۱ درصد از شرکت کنندگان از او حمایت کرده‌اند، پیشی گرفته است.

رمز گشایی از کلیدواژه‌ای که وزیر جنگ آمریکا را به مرز انفجار رساند!

هگست در محمضه

این شکاف آماری، خود به نمادی از بحران اعتماد در داخل آمریکا تبدیل شده است. بسیاری از نمایندگان کنگره معتقدند دولت در حال کوچک‌نمایی هزینه‌هاست تا فشار افکار عمومی را کاهش دهد. اما واقعیت‌های میدانی چیز دیگری می‌گوید؛ حملات متقابل ایران در روزهای ابتدای جنگ، به چندین پایگاه نظامی آمریکا در منطقه آسیب زده و هزینه‌های بازسازی این زیرساخت‌ها به‌تنهایی میلیاردار دلار برآورد می‌شود.

در کنار این اختلافات، فضای جلسه نیز به‌شدت متشنج بود. انتقادات تند نمایندگان دموکرات، به‌ویژه حمله لفظی جان گارماندی به وزیر دفاع، نشان داد که این جنگ دیگر صرفاً یک موضوع سیاست خارجی نیست، بلکه به بحرانی داخلی تبدیل شده است. گارماندی با توصیف این وضعیت به‌عنوان «باتالقی دیگر در خاورمیانه»، دولت را به بی‌کفایتی و ایجاد یک فاجعه سیاسی و اقتصادی متهم کرد. واکنش خشمگینانه وزیر دفاع نیز بر شدت تنش افزود و جلسه را به صحنه‌ای کم‌سابقه از درگیری کلامی بدل کرد. اما شاید مهم‌ترین پیامد این جنگ، نه در سال‌های کنگره، بلکه در بازارهای جهانی و زندگی روزمره مردم قابل مشاهده باشد. بسته شدن تنگه هرمز که یکی از حیاتی‌ترین گذرگاه‌های انرژی جهان است، ضربه‌ای سنگین به اقتصاد بین‌المللی وارد کرده است. این تنگه که بخش قابل توجهی از نفت جهان از آن عبور می‌کند، حالا به نقطه‌ای از بی‌ثباتی تبدیل شده که بازارها را در شوک فرو برده است. افزایش کم‌سابقه قیمت نفت، نشانه‌ای روشن از این وضعیت است. بهای نفت برنت به نزدیکی ۱۲۰ دلار در هر بشکه رسیده؛ رقمی که در سال‌های اخیر کمتر

خبر

پاسخ تند رئیس‌جمهور مکزیک به آمریکا درباره دخالت در امور داخلی کشورش

در پی اتهامات جنجالی وزارت دادگستری ایالات متحده علیه برخی مقامات مکزیکي، از جمله فرماندار ایالت «سینالوا») رئیس‌جمهور مکزیک، با لحنی قاطع و بی‌سابقه نسبت به «دخالت خارجی» واکنش نشان داد و تأکید کرد که کشورش هرگز اجازه نخواهد داد حاکمیت ملی‌اش زیر سؤال برود.

به گزارش ایسنا، «کلودیا شیناوم» رئیس‌جمهور مکزیک در بیانیه‌ای رسمی گفت: حقیقت، عدالت و دفاع از حاکمیت ملی اصول بنیادین ما هستند. اگر دادستانی کل جمهوری به شواهدی قاطع و غیرقابل انکار دست یابد، مطابق قوانین مکزیک و در چارچوب صلاحیت قضایی خود اقدام خواهد کرد؛ اما بدون ارائه مدارک روشن، این اتهامات ماهیتی سیاسی دارند.

اتهامات آمریکا و واکنش فوری مکزیک
ماجرای از آنجا آغاز شد که وزارت دادگستری ایالات متحده، در اقدامی که سوابقه، خواستار بازداشت ۱۰ شهروند مکزکی از جمله روبن روچا مویا، فرماندار ایالت سینالوا، شد. این درخواست با هدف استرداد این افراد به آمریکا و در چارچوب پرونده‌ای مرتبط با قاچاق مواد مخدر مطرح شده است.

مقامات آمریکایی مدعی‌اند که این افراد با «کارتل سینالوا») همکاری داشته و در ازای دریافت رشوه و حمایت سیاسی، زمینه انتقال گسترده مواد مخدر به خاک ایالات متحده را فراهم کرده‌اند؛ اتهاماتی که در صورت اثبات، می‌تواند مجازات‌هایی تا حبس ابد به همراه داشته باشد.

با این حال، دولت مکزیک به‌سرعت این ادعاها را زیر سؤال برد. شیناوم تأکید کرد: «ما از هیچ فردی که مرتکب جرم شده باشد حمایت نمی‌کنیم، اما اگر مدرکی وجود ندارد، واضح است که هدف این اتهامات سیاسی است.»

نقض اصول دیپلماتیک و افشای اطلاعات محرمانه

یکی از محورهای اصلی اعتراض دولت مکزیک، نحوه انتشار اطلاعات توسط آمریکا بود. بر اساس اعلام مقامات مکزیکي، دولت ایالات متحده جزئیات پرونده و نام افراد متهم را پیش از طی روندهای رسمی منتشر کرده که این اقدام، نقض آشکار اصول محرمانگی در روابط بین‌الملل محسوب می‌شود. دادستانی کل مکزیک نیز اعلام کرد که درخواست استرداد ارائه‌شده فاقد شواهد کافی است. سخنگوی این نهاد تصریح کرد که «هیچ مدرک مستحکم‌کی در ادعاهای مطرح‌شده را تأیید کند، ضمیمه درخواست آمریکا نشده است.»

همچنین به کنوانسیون‌های بین‌المللی، از جمله اصول مندرج در کنوانسیون وین، اشاره کرد که بر حفظ محرمانگی چنین پرونده‌هایی تأکید دارند.

در واکنش به این ماجرا، دادستانی کل مکزیک اعلام کرد که یک تحقیق موازی را برای بررسی صحت ادعاهای مطرح‌شده آغاز خواهد کرد. هدف از این اقدام، تعیین این موضوع است که آیا اساساً شواهدی برای اثبات اتهامات وجود دارد یا خیر. شیناوم نیز در این زمینه گفت: تمامی درخواست‌ها مطابق چارچوب قانونی بررسی خواهند شد، اما این بررسی‌ها صرفاً تحت حاکمیت و قوانین مکزیک انجام می‌شود.

این تنش دیپلماتیک در شرایطی رخ داده که روابط دو کشور در حوزه امنیتی نیز با حساسیت‌هایی همراه است. به‌ویژه، بحث حضور عوامل سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا (CIA) در عملیات‌های ضد مواد مخدر در ایالت چیواوا، فضای بی‌اعتمادی را تشدید کرده است.

از سوی دیگر، زمان‌بندی این اتهامات نیز مورد توجه تحلیل‌گران قرار گرفته است؛ چرا که تنها چند روز پیش از آن، سفیر آمریکا در مکزیک در مراسم افتتاح یک پروژه بزرگ صنعتی در سینالوا حضور یافته و بر لزوم مبارزه با فساد تأکید کرده بود.

در حالی که دولت آمریکا این پرونده را یک اقدام قضایی در راستای مبارزه با جرایم سازمان‌یافته معرفی می‌کند، دولت مکزیک آن را دارای انگیزه‌های سیاسی می‌داند.

شیناوم در این‌باره به‌صراحت اعلام کرد: «باید کاملاً روشن باشد: تحت هیچ شرایطی اجازه دخالت یا نفوذ یک دولت خارجی در تصمیماتی که صرفاً به مردم مکزیک مربوط می‌شود را نخواهیم داد.»

پرونده اتهامات علیه فرماندار سینالوا و دیگر مقامات مکزیکي، اکنون به یک بحران دیپلماتیک بالقوه میان مکزیک و ایالات متحده تبدیل شده است. در حالی که واکنش‌نگر بر پیگیری قضایی تأکید دارد، مکزیک با تکیه بر اصل حاکمیت ملی و نبود شواهد کافی، این اتهامات را رد کرده و آن را اقدامی سیاسی تلقی می‌کند. با ادامه این روند، به نظر می‌رسد تنش میان دو کشور نه‌تنها در حوزه امنیتی، بلکه در سطح سیاسی و حقوقی نیز وارد مرحله‌ای حساس شده است.

موقعیتی دشوار قرار دارد؛ از یک‌سو فشار کنگره و افکار عمومی برای پاسخگویی افزایش یافته و از سوی دیگر، خروج از این بحران بدون هزینه‌های بیشتر نیز به‌سادگی ممکن نیست. آنچه روشن است، این است که این جنگ با مقاومت اعجاب‌برانگیز نظامی و اجتماعی ایران، آمریکا و اسرائیل را در شرایط غافلگیری مطلق قرار داده و بیش از آنکه یک «پیروزی تاریخی» باشد، به چالشی عمیق برای اعتبار سیاسی و اقتصادی آمریکا تبدیل شده است.

^[1] در حالی که واکنش‌نگر بر پیگیری قضایی تأکید دارد، مکزیک با تکیه بر اصل حاکمیت ملی و نبود شواهد کافی، این اتهامات را رد کرده و آن را اقدامی سیاسی تلقی می‌کند

^[2] در حالی که واکنش‌نگر بر پیگیری قضایی تأکید دارد، مکزیک با تکیه بر اصل حاکمیت ملی و نبود شواهد کافی، این اتهامات را رد کرده و آن را اقدامی سیاسی تلقی می‌کند